



REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

TRGOVAČKI SUD
U ZAGREBU
PRIMLJENO

08-09-2017

poštom — neposredno
u primj. priloga
pristojba *12*

Ref. 53 Pž-5146/2017-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, po sucu pojedincu Ružici Omazić, u postupku povodom prijedloga dužnika EXPLORER PROJEKT d.o.o., OIB 43279514454, Zagreb (Grad Zagreb), Antuna Heinza 3, za sklapanje predstečajne nagodbe, odlučujući o žalbi dužnika kojeg zastupa punomoćnica Lidija Krežić, odvjetnica u Divjak, Topić i Bahtijarević, odvjetničko društvo d.o.o., Zagreb, Ivana Lučića 2/A, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1391/2017-45 od 25. srpnja 2017., 1. rujna 2017.

riješio je

Odbija se dužnikova žalba kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1391/2017-45 od 25. srpnja 2017.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St -1391/17-45 od 25. srpnja 2017. odbačen je prijedlog dužnika Explorer Projekt d.o.o., Zagreb, Antuna Heinza 3, od 23. lipnja 2015., za sklapanje predstečajne nagodbe.

Tako je prvostupanjski sud odlučio pozivom na odredbu članka 66. i 63. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ broj 108/12, 144/12, 81/13 i 112/13; dalje: ZFPPN) jer na ročištu za sklapanje predstečajne nagodbe održanom 6. srpnja 2017. svoj pristanak za sklapanje predstečajne nagodbe nisu dali vjerovnici čije tražbine prelaze 2/3 vrijednosti svih utvrđenih tražbina.

Protiv tog rješenja dužnik je pravovremeno izjavio žalbu zbog pogrešne primjene materijalnog prava i povrede pravila postupka. U bitnom tvrdi da je daleko najveći vjerovnik Sberbank d.d., Zagreb, bez čijeg se pristanka stečajna nagodba nije mogla sklopiti, zloupotrijebio svoj položaj jer je, nakon što je podnesen prijedlog dužnika 2014., od početka postupka podržavao sklapanje nagodbe i dva puta je u postupku pred Financijskom agencijom glasao za plan restrukturiranja, ali je na ročištu za sklapanje predstečajne nagodbe glasovao protiv sklapanja predstečajne nagodbe. Smatra da to prvostupanjski sud nije smio dopustiti s obzirom na temeljnu svrhu ZFPPN-a. Nadalje, detaljno obrazlaže u čemu se sastoji nelojalno

postupanje vjerovnika Sberbank d.d., Zagreb, navodeći da je isti imao razlučno pravo, ali je umjesto odvojenog namirenja u ovršnom postupku izabrao namirenje kroz postupak predstečajne nagodbe i u postupku pred Financijskom agencijom je bezuvjetno podržavao dužnika i sklapanje nagodbe, a tek je u postupku pred sudom na ročištu za sklapanje predstečajne nagodbe uskratio podršku i glasao je protiv sklapanja nagodbe. Tvrdi da žalitelj sigurno ne bi trošio vrijeme (skoro tri godine) i novac da je znao da će mu najveći vjerovnik u ključnom trenutku, trenutku sklapanja nagodbe uskratiti podršku, već bi nastojao predložiti plan restrukturiranja koji bi bio svima prihvatljiv, ili bi puno ranije bio prisiljen zatražiti otvaranje stečajnog postupka. Ističe da je takvo postupanje Sberbank d.d. protivno proklamiranom cilju iz odredbe članka 20. ZFPPN-a i svrsi toga zakona, a zbog čega najavljuje podnošenje tužbe protiv Sberbank d.d. radi naknade štete. Tvrdi da je prvostupanijski sud pogrešno primijenio materijalno pravo na štetu žalitelja i svih drugih vjerovnika, jer je zanemario osnovnu svrhu donošenja zakona te je zapravo podržao zlonamjerno postupanje najvećeg vjerovnika jer mu je dopušteno da mijenja mišljenje između dvije faze postupka. Smatra da je prvostupanijski sud trebao analogno primijeniti prekršajne odredbe, članak 88. stavak 1. točka 6. ZFPPN-a i kazniti vjerovnika Sberbank d.d. novčanom kaznom u najvećem mogućem iznosu s obzirom na to da je prihvatio plan financijskog restrukturiranja, ali je na ročištu za sklapanje predstečajne nagodbe pred sudom, glasovao protiv sklapanja predstečajne nagodbe te je tako čak tri godine svijesno dovodio u zabludu žalitelja i druge vjerovnike da podržava predstečajnu nagodbu znajući da ista ne može biti sklopljena bez njihove podrške i manipulirajući svojim pravom glasa u ključnom trenutku. Tvrdi da je neuočavanjem potrebne analogije s predmetnom situacijom, prvostupanijski sud propustio primijeniti ZFPPN u skladu s njegovim ciljem, a čime je povrijeđeno materijalno pravo. Predlaže da ovaj drugostupanijski sud ukine pobijano rješenje i predmet vrati na ponovan postupak prvostupanijskom sudu.

Žalba nije osnovana.

Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredbe članka 365. stavak 2. u vezi s člankom 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11-pročišćeni tekst, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP) i člankom 66. stavak 15. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ broj 108/12, 144/12, 81/13 i 112/13) primjenom članka 21. Zakona o sudskom vanparničnom postupku („Službene novine“ Kraljevine Jugoslavije broj 175/34) koji se kao pravno pravilo primjenjuje na temelju odredbe članka 1. Zakona o načinu primjene pravnih propisa donesenih prije 6. travnja 1941. („Narodne novine“ broj 73/91) u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točke 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a).

Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je dužnik 2014. podnio prijedlog za sklapanje predstečajne nagodbe te je tijekom postupka utvrđeno da iznos utvrđenih tražbina iznosi 72.838.987,65 kn, a iznos osporenih tražbina iznosi 744.915,16 kn. Na ročište za sklapanje predstečajne nagodbe 6. srpnja 2017. pristupili su dužnik i vjerovnici te je od ukupnog iznosa tražbina za koje vjerovnici imaju pravo glasa 65.569.940,53 kn za prihvaćanje plana financijskog restrukturiranja glasovao dužnik i vjerovnici čije tražbine ukupno iznose 30.814.436,86 kn, a što predstavlja 46,99% ili manje od 2/3 vrijednosti ukupno utvrđenih tražbina, pa je prvostupanijski sud s obzirom na to da za prihvaćanje plana

financijskog restrukturiranja nije postojala propisana većina iz odredbe članka 63. ZFPPN-a, na temelju članka 66. odbacio prijedlog za sklapanje predstečajne nagodbe.

Prema odredbi članka 66. stavak 9. ZFPPN-a sud će rješenjem odobriti sklapanje predstečajne nagodbe ako su na ročištu za sklapanje predstečajne nagodbe svoj pristanak dali dužnik i vjerovnici čije tražbine čine potrebnu većinu iz članka 63. toga Zakona, te ako utvrdi, da je sadržaj predložene nagodbe u skladu s općim pravilima o sudskoj nagodbi, te da je njezin sadržaj u bitnim sastojcima odgovarajući prihvaćenom planu financijskog i operativnog restrukturiranja dužnika. Prema stavku 10. toga članka, sud će rješenjem odbaciti prijedlog dužnika za sklapanje predstečajne nagodbe, ako ne postoje uvjeti za donošenje rješenja iz stavka 9. toga članka.

Prema odredbi članka 63. stavak 2. ZFPPN-a smatrat će se da su vjerovnici prihvatili plan restrukturiranja i stečajni plan ako su za njega glasovali vjerovnici čije tražbine prelaze polovinu vrijednosti utvrđenih tražbina za svaku grupu vjerovnika, ili ako za njega glasuju vjerovnici čije tražbine prelaze 2/3 vrijednosti svih utvrđenih tražbina.

Dakle, odredbom članka 66. stavak 9. ZFPPN-a propisano je koje pretpostavke moraju biti kumulativno ispunjene da bi se rješenjem odobrilo sklapanje predstečajne nagodbe, a u ovom konkretnom predmetu nije sporno da za prihvaćanje plana restrukturiranja i stečajnog plana na ročištu za sklapanje predstečajne nagodbe 6. srpnja 2017. nisu glasovali vjerovnici čije tražbine prelaze 2/3 vrijednosti svih utvrđenih tražbina, pa je prvostupanjski sud u skladu sa stavkom 10. članka 66. ZFPPN-a bio dužan donijeti rješenje kojim je odbačen prijedlog dužnika za sklapanje predstečajne nagodbe.

U pravu je žalitelj da se prema odredbi članka 20. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, postupak predstečajne nagodbe provodi s ciljem da se dužniku koji je postao nelikvidan i/ili insolventan omogući financijsko restrukturiranje na temelju kojeg će postati likvidan i solventan i da se vjerovnicima omoguće povoljniji uvjeti namirenja njihovih tražbina od uvjeta koje bi vjerovnik ostvario da je protiv dužnika pokrenut stečajni postupak. Međutim, jedno od načela za sklapanje predstečajne nagodbe je načelo dobrovoljnosti propisano odredbom članka 21. ZFPPN-a prema kojem se stečajna nagodba smatra sklopljenom ako na nju dobrovoljno pristanu dužnik i vjerovnici čije tražbine čine potrebnu većinu iz članka 63. stavak 2. ZFPPN-a. Dakle, cilj provođenja postupka predstečajne nagodbe se može postići samo u slučaju kada vjerovnici čije tražbine čine potrebnu većinu iz članka 63. stavak 2. ZFPPN-a tako dobrovoljno odluče, bez ikakve intervencije suda.

Stoga žalbeni razlozi na koje se poziva dužnik nisu imali nikakvog utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja. Naime, zbog eventualnog nesavjesnog postupanja vjerovnika protivno propisanom načelu postupanja u dobroj vjeri (članak 23. ZFPPN-a), žalitelj svoja prava može ostvarivati izvan ovog postupka, a na što se i pozvao u žalbi. Također je bez utjecaja i eventualno postojanje prekršajne odgovornosti vjerovnika, na koju se pozvao žalitelj.

Dakle, prvostupanjski sud je pravilno primijenio materijalno pravo, te kako nisu uočene bitne povrede postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, valjalo je na temelju odredbe članka 380. točke 2. ZPP-a u vezi s člankom 21. Zakona o sudskom

vanparničnom postupku i člankom 66. stavak 15. TFPPN-a, odbiti dužnikovu žalbu i potvrditi pobijano rješenje.

U Zagrebu 1. rujna 2017.

SUTKINJA
RUŽICA OMAZIĆ, v.r.



Za točnost otpravka
ovlašteni službenik

U. Z. B. OMAZIĆ
BRANKICA CURMAN